

Beslissing

Klachtnummer: KC 23-010

Klachtdatum: 18 mei 2023

Klager: klager

Onderwerp: 1. klacht over beperking bewegingsvrijheid
2. klacht over inzien sms'jes advocaat
3. klacht over inzien poststukken met inloggegevens telefoonprovider

Verweerder: GZ-psycholoog in opleiding tot klinisch psycholoog

Verloop van de behandeling van de klacht

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvvgz) Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klacht die klager op 18 mei 2023 heeft ingediend.

De klacht gaat over:

1. beperking van klagers bewegingsvrijheid;
2. inzien van sms'jes van klagers advocaat en dreigen met inname telefoon bij het niet laten inzien;
3. inzien van poststukken met de inloggegevens van klagers telefoonprovider.

Op 1 juni 2023 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden.

Aanwezig waren:

- klager en zijn patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)
- verweerder

En van de klachtencommissie:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter
- de heer J. Buddingh, psychiater
- mevrouw A. Wolsink, zelfstandig lid

Voor de verslaglegging was aanwezig mevrouw T. Floor, waarnemend secretaris.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klager het behandeldossier ingezien. Hij heeft zijn bevindingen met de andere leden van de klachtencommissie gedeeld.

Toelichting van klager

Klager heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Beperking bewegingsvrijheid

Klager bevestigt dat zijn klacht gaat over de laatste aanzegging van beperking van zijn bewegingsvrijheid door verweerder van 8 mei 2023, vanwege het niet willen voeren van een herstelgesprek met een sociotherapeut (ST) na een incident op 16 februari.

Klager geeft aan dat de andere ST niets te maken had met dit feit. Een aantal dagen daarvóór was er een grote controle op de afdeling, waarbij van iedereen de telefoon werd afgenomen. Klager kreeg toen een discussie met de andere ST, die de andere ST zwaar is gevallen. Daar wilde hij met klager over spreken. Klager vertelt dat hij dit rustig met de andere ST heeft uitgesproken.

Met een sociotherapeut (ST) heeft hij uiteindelijk toch ook een gesprek gevoerd, omdat hij onder druk werd gezet. Anders zou fase 1 blijven gelden. Klager vindt dat als iemand aangifte heeft gedaan, zoals de ST van het incident op 16 februari, de rechtbank de plek is om te praten. Klager heeft tegen de politie gezegd dat hij niets verkeerd heeft gedaan, de ander voelt zich bedreigd – waar moet je dan over praten? Zijn advocaat adviseerde hem om dat absoluut niet te doen.

Klager vertelt dat hij de sociotherapeut (ST) vóór het herstelgesprek één keer is tegengekomen in de kliniek. Ook had hij vanuit een andere kliniek veel contact met verweerder en zijn systeemtherapeut, telefonisch en één keer een zorgafstemminggesprek (ZAG) via videobellen. Eén keer kreeg hij door een fout bij het doorverbinden de sociotherapeut (ST) aan de lijn. Toen hebben ze gesproken over hoe het was gelopen, en over koetjes en kalfjes (voetbal). Toen kwam hij terug bij de zorgaanbieder en de kliniek hield zich niet aan afspraken. Er was besproken dat hij naar een bepaalde afdeling zou gaan, en dat zou worden bekeken of klager naar een andere kliniek kon. Maar bij terugkomst moest hij ineens naar een speciale afdeling van de zorgaanbieder voor tien weken. Eerst kreeg hij fase 3-vrijheden, toen werden die ingetrokken, toen moest hij ineens in gesprek om zijn vrijheden terug te krijgen omdat die persoon dat wilde. Terwijl klager duidelijk heeft aangegeven, onderbouwd met sms-contact met zijn systeemtherapeut, dat er bij hem geen boos oog was. Er was geen veiligheidsrisico.

Op 19 april is klager teruggekomen op de speciale afdeling. Het gesprek met de sociotherapeut (ST) was op 17 mei. Op de vraag of dat niet eerder had gekund, antwoordt klager dat hij dat niet weet. Eerst had hij gewoon fase 3. Op een gegeven moment is gesproken over het herstelgesprek. Klager heeft aangegeven dat hij daar niet voor openstond. Eerst dacht hij: doen, maar daarna heeft hij besloten te luisteren naar zijn advocaat, die het hem sterk afraadde. De sociotherapeut (ST) is ook ziek geweest.

De verhouding met de sociotherapeut (ST) is voor hem hetzelfde als toen aan de telefoon. Na die ene keer heeft hij hem geen enkele keer meer gezien. Klager kan niet terug naar een bepaalde afdeling, want het leefklimaat is daar niet op orde. Hij leest hier niets over in het verweerschrift. Ook waar het die dag mis is gegaan met hem leest hij niet terug. Dat had te maken met het leefklimaat. Er staat dat er coke was gevonden op zijn kamer, maar het waren medicatietabletten. Coke in tabletvorm bestaat niet. De discussie is ontstaan omdat klager ervan werd beschuldigd onder invloed te zijn. Een swipe van een afstandsbediening sloeg uit, maar die afstandsbediening wordt door meer mensen gebruikt, ook voor de Xbox. Klager vroeg om een urinetest, maar de sociotherapeut (ST) liet hem niet plassen. Toen wilde klager naar de politie, waarna de sociotherapeut (ST) op het alarm heeft gedrukt.

Klager vertelt dat fase 1 heeft geduurd van het moment dat hij had gerookt tot aan het gesprek met sociotherapeut (ST). Daarna kreeg hij meteen weer fase 3. Op de vraag of hem is uitgelegd waarom zijn bewegingsvrijheid werd beperkt, antwoordt hij dat hem is verteld dat anders de veiligheid van medewerkers niet kon worden gegarandeerd. Hij vindt het niet aan hem om te zeggen of dat niet op een andere manier kon. De systeemtherapeut zegt dat hij het gesprek onder zware druk heeft moeten voeren. Op 9 oktober is de zitting bij de rechtbank, dan kan het recht zegevieren. Klager heeft al 14

dagen vastgezet, dus hij zal niet veel straf meer krijgen. De sociotherapeut (ST) voelt zich bedreigd en het is zijn goed recht om aangifte te doen. Het is het goed recht van klager om zich daartegen te verdedigen.

Klager en de pvp benadrukken dat klager het gesprek onder dwang heeft gevoerd om zijn vrijheden terug te krijgen.

Inzien sms'jes

Op de vraag of uit de door klager ondertekende opnameovereenkomst en behandelaanvraag blijkt dat hij akkoord is gegaan met de telefooncontrole zoals die is uitgevoerd, inclusief het in de telefoon kijken om te zien met wie hij contact heeft gehad, antwoordt klager dat hij ermee akkoord is gegaan om zich controleerbaar op te stellen. Niet met het lezen van sms'jes. Ze kunnen genoeg controleren via het account van de provider waar ze alle inloggegevens van hebben. Dat kan op de computer. Het lijkt hem niet de bedoeling dat iemand sms'jes opent, al helemaal niet van zijn advocaat. Dit is gebeurd omdat hij een sms had van een bepaald nummer: 'Ik bel jou na 12 uur.' De ST'ers geloofden niet dat dit van zijn advocaat was. In het verweerschrift staat dat klager zelf had aangeboden de berichten te laten lezen en zijn advocaat te bellen. Dat is niet waar, daar had zijn advocaat nooit mee ingestemd. Het nummer stond inderdaad niet op de screeningslijst, maar een advocaat hoeft niet op de screeningslijst. Die mag hij altijd bellen. Pas toen de ST'ers de voicemail hoorden, geloofden ze dat het zijn advocaat was. Gelukkig stond er niets privés in de berichten, maar dit kan niet de bedoeling zijn. Verweerder was niet bij de controle. Klager vertelt dat hij vluchtig door zijn sms-lijst heen is gegaan, zodat de ST'ers de namen en nummers konden zien. Een van hen zei toen: 'Zo kan ik niets controleren.' Volgens klager vroeg een ST toen een bepaald berichtje te openen. Klager reageerde dat hij dat niet de bedoeling vond, maar heeft het toch opengemaakt. Zo ging het ook bij zijn advocaat. De ST'ers zeiden: 'Bel hem eens', en als klager dat niet zou doen, zouden ze zijn telefoon innemen.

Volgens de wet moeten controles van bijvoorbeeld kamer en poststukken met gegronde redenen. Hij zegt dat de ST'ers eerst het nummer hadden moeten (laten) bellen om te zien of het de advocaat was, in plaats van eerst het bericht te lezen.

Inzage poststukken met inloggegevens telefoonprovider

In de behandelaanvraag voor de telefoon staat als voorwaarde 'inzage in Lebara-account'. Op de vraag wat hij allemaal op moest geven toen hij die overeenkomst tekende, antwoordt klager dat de behandelaanvraag na ondertekening werd goedgekeurd. Toen heeft hij in het winkeltje voor € 12,50 een telefoon opgehaald. Vervolgens ging een medewerker met hem achter de laptop zitten voor het Lebara-account (My Lebara). Dat is gekoppeld aan een e-mailadres en wachtwoord. Hier willen medewerkers op kunnen inloggen om te kijken of je je aan de belijst houdt. Ze zien inkomende en uitgaande oproepen en sms-berichten. Het gaat alleen om nummers; berichtenverkeer kunnen ze niet lezen. Klager bevestigt dat als medewerkers een nummer zien dat niet op de lijst staat, ze hem kunnen bevragen. Hij heeft klacht 3, dat de kliniek met de inloggegevens poststukken kan inzien zonder dat betrokkene erbij is, blijkbaar verkeerd verwoord.

De pvp vraagt of het in- en uitgaande telefoon- en berichtenverkeer (nummers) niet ook valt onder poststukken: berichten van de provider met wie iemand heeft gesproken. Het gaat erom dat ze te allen tijde kunnen inloggen zonder klager erbij, en dat gaat te ver.

Klager zegt dat het in de hele kliniek gebeurt. Als medewerkers inloggen, krijgt hij een mailtje dat er is ingelogd, met tijd en datum. Dat zijn niet altijd momenten dat hij erbij is.

Op de vraag of bij het tekenen van de opnameovereenkomst en aanvraag goed is uitgelegd wat het precies inhoudt, antwoordt klager dat hij denkt van niet. Ook denkt hij dat je gewoon tekent, als je zo een telefoon kunt krijgen. De gevolgen zie je niet van tevoren als je nooit in zo'n situatie hebt gezeten.

De pvp zegt dat hij van iedere patiënt hier hoort dat je bij binnenkomst de inloggegevens moet geven. Als je niet tekent, is opname moeilijk.

Als klager had gezegd dat hij het controleren zoals in de opnameovereenkomst en de behandel aanvraag staat niet langer wilde, dan zou zijn telefoon zijn ingenomen. Betekent dat dan niet een opzegging van de opnameovereenkomst, zodat klager naar een andere plek moet? Daarop antwoordt klager dat hij graag naar een andere plek zou willen. Het is de bedoeling dat hij in week 26 naar een andere afdeling gaat. Door hoe alles hier in de kliniek is gegaan, de beloftes die niet zijn nagekomen en wat hij leest in het verweerschrift heeft klager er weinig vertrouwen meer in. Klager krijgt door dit gebrek aan vertrouwen ook nauwelijks behandeling op dit moment. Hij vertelt dat zijn vroegere trauma's zijn teruggekomen sinds hij op deze crisisafdeling zit. Hij is alleen maar verder achteruit gegaan.

Hij is nu met zijn advocaat aan het nadenken over hoger beroep. Als hij dat wint, komt hij 'buiten' zoals hij nu is. Dan komt hij op korte termijn weer in de problemen. De laatste keer is zijn zoontje uit huis geplaatst en heeft hij uiteindelijk gelijk gekregen in de zaak daarover, maar klager is toen wel ver gegaan in zijn bewoordingen. Hij wil eraan werken om zijn korte lontje langer te maken. Maar in deze kliniek heeft hij alle vertrouwen verloren, vanwege drugshandel, onterechte beschuldigingen, het niet nakomen van afspraken en deze beperking. Hij wil naar een andere kliniek, maar er is nog geen aanmelding. Als er stappen worden gemaakt, zijn die zo minimaal dat klager ze niet ziet.

Toelichting van verweerder

Verweerder heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Beperking bewegingsvrijheid

Verweerder is geen psychiater. In de aanzegging staat dat er overleg is geweest met de geneesheer-directeur, maar dit is niet terug te vinden in het dossier. Verweerder vertelt dat zij op maandag 8 mei aan het eind van de middag telefonisch overleg heeft gehad. Dinsdagochtend heeft zij nog overlegd met de advocaat van de zorgaanbieder. Dit staat in haar telefoon.

Op de vraag waarom er zoveel tijd zat tussen de aanzegging en het gesprek met de sociotherapeut (ST) antwoordt verweerder dat dit vooral kwam door de ziekte van de sociotherapeut (ST). Intussen heeft klager nog wel een periode fase 3 gehad: op 1 mei kreeg klager toestemming voor fase 3. Op 8 mei kwam de sociotherapeut (ST) terug. De week ervoor had klager met de systeemtherapeut overlegd dat hij wel een gesprek wilde. Op de dag zelf trok hij dat in. Toen heeft verweerder daar serieus met klager over gepraat, omdat hij herhaaldelijk de intentie om wel in gesprek te gaan had uitgesproken. Nu zei dat hij de sociotherapeut (ST) al telefonisch had gesproken, en prompt op 8 mei kwam klager tijdens het begeleid wandelen de sociotherapeut (ST) tegen. In het overleg over de beperking van klagers bewegingsvrijheid heeft de doorslag heeft wel gegeven dat er twee partijen betrokken zijn. Het belang van klager weegt zwaar, maar de behoeften van de ST zijn ook meegenomen. Daarnaast heeft verweerder ook heel duidelijk gemaakt dat het in het herstelgesprek vanzelfsprekend niet hoefde te gaan over de inhoud van de rechtszaak. Het gesprek was bedoeld om elkaar in ogen te kijken, het contact te herstellen en te zorgen dat klager en de ST alle twee met een goed gevoel in de kliniek kunnen zijn.

Klager heeft een time-out gehad in een andere zorginstelling. Het was meteen al bekend dat klager weer terug zou komen op de speciale afdeling van de huidige zorginstelling. Op de vraag of het

herstelgesprek niet in een eerder stadium al had gekund, omdat er wel telefonisch en videocontact met klager was, antwoordt verweerder dat dit achteraf een grote les is. Er had beter regie in moeten worden genomen, en het gesprek had tijdens klagers verblijf in de andere zorginstelling moeten worden gehouden; desnoods had de ST daarheen moeten gaan.

Op de vraag of de beperking doelmatig was of dat het meer als straf voor een 'schooljongetje' was bedoeld, antwoordt verweerder dat zij hoopt dat zij niet zo met patiënten omgaan. Het gaat ook om het belang dat de ST aan het herstelgesprek hecht. De situatie in februari was voor klager vervelend met gigantische consequenties. Ook op het personeel heeft dit grote indruk gemaakt. ST's zijn mensen die waarde hechten aan de relatie met de patiënt. Daarnaast was er ook een behandelbelang; als zulke heftige dingen gebeuren, is het belangrijk elkaar in de ogen te kijken. De ST moet zich ook vrij voelen in zijn werk. Klager zegt dat hij daarvoor de garantie heeft gegeven, maar dat is iets anders dan dat je samen zit. Andere mogelijkheden om dit te bereiken dan beperking van de bewegingsvrijheid zagen verweerder en haar collega's op dat moment niet. Klager heeft ook geopperd om zich vrij in de kliniek te mogen bewegen als de sociotherapeut (ST) geen dienst had, maar dat werd lastig uitvoerbaar geacht.

Op de vraag of er een inschatting is gemaakt van het veiligheidsrisico als klager zich vrij door de kliniek zou bewegen in aanloop naar het gesprek, antwoordt verweerder dat klager aangaf ervoor in te staan dat hij geen gevaar zou veroorzaken. Klager kennende kunnen zijn behandelaren daarvan op aan.

Verweerder geeft aan dat klager in die periode geen behandelrelatie met de sociotherapeut (ST) had, want hij werkt niet op de speciale afdeling. Klager zegt dat hij hem behalve die ene keer helemaal niet tegenkwam.

Verweerder vertelt dat zij samen met de systeemtherapeut steeds serieus met klager in gesprek is geweest. De periode van de beperking lijkt lang, maar er zat ook een weekend in. De systeemtherapeut wilde ook graag bij het herstelgesprek zijn; het is gepland zo gauw het kon, namelijk de dag nadat klager bereid was mee te werken. Als klager eerder bereid was geweest, had het ook eerder gekund.

Inzien sms'jes

Klager en verweerder hebben hier een andere visie op. Verweerder zegt dat zij met de betrokken ST'ers heeft gesproken en informatie uit de rapportage heeft gehaald. Zij heeft de ST'ers gevraagd of hun rapportage klopt. Zo is het volgens hen gegaan en daar vaart verweerder op.

Op de vraag of een telefooncontrole zoals deze wordt gebaseerd op de opnameovereenkomst of de behandelaanvraag, antwoordt verweerder dat beide daaronder liggen. Zij gaat ervan uit dat zij daarmee de bevoegdheid hebben. Dit is kliniekbreed beleid. Klager heeft geen aangepaste behandelovereenkomst.

Als klager zijn telefoon niet zou laten controleren en/of zijn sms'jes niet zou laten zien, dan is er volgens verweerder een probleem in de behandelovereenkomst. Klager zegt daarmee een deel van de overeenkomst op. Persoonlijk heeft zij die situatie nog niet meegemaakt. De behandeling is gebaseerd op samenwerking. Beide partijen hebben daarin hun rol. Als dingen niet meer gecontroleerd kunnen worden, dan is er een probleem in de samenwerking en behandeling. Zij kan zich voorstellen dat in het uiterste geval een behandel-pauze wordt opgelegd. Dat hoeft niet direct een time-out te betekenen.

Op de vraag of artikel 8:14 Wvoggz wordt gebruikt als de kliniek toch per se inzage in de berichten zou willen, of dat dan andere middelen (zoals een tap) kunnen worden ingezet, antwoordt verweerder dat de kliniek geen politie is. Zij hebben geen opsporingsbeleid of -wens. De kliniek kan geen strafrechtelijk onderzoek doen naar vermoedens van criminele zaken. Eventuele vermoedens van strafbare feiten

zijn altijd onderwerp van de behandeling; bij bijvoorbeeld een vermoeden van drugs op de afdeling wordt dit besproken met de patiënt, vanuit het perspectief van veiligheid, regels en het belang van de patiënt zelf. In het uiterste geval leidt dit tot een gesprek over de overeenkomst, de wens behandeld te worden en de samenwerking; en mogelijk een behandelpauze. De uitkomst kan zijn dat patiënt en behandelaren het eens worden of niet. De patiënt kan ook aangeven niet meer verder te willen.

Inzage poststukken met inloggegevens telefoonprovider

Klager zegt dat hij bij de telefoonaanvraag alle gegevens van zijn Lebara-account moest geven. In het verweerschrift gaat het over het Imei-nummer. Verweerder geeft aan dat zij dat heeft opgevat als de providergegevens. Zij heeft het hoofd beveiliging gevraagd naar het kliniekbeleid. Op de afdeling merkt zij dat niet zonder de cliënt erbij in de gegevens wordt gekeken, maar dat er telefooncontroles worden gedaan met de mensen erbij. Zij twijfelt er niet aan dat de uitleg van klager klopt dat medewerkers via het Lebara-account kunnen zien met wie hij contact heeft gehad, niet de inhoud van dat contact. Maar dat is wel meer dan alleen het Imei-nummer.

Afsluiting

Verweerder verduidelijkt dat de kliniek aangifte heeft gedaan, niet de sociotherapeut (ST).

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

De Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) is van toepassing op klager via artikel 9:1 lid 1 Wvggz.

De klacht gaat over:

1. beperking van klagers bewegingsvrijheid;
2. inzien van sms'jes van klagers advocaat en dreigen met inname telefoon bij het niet laten inzien;
3. inzien van poststukken met de inloggegevens van klagers telefoonprovider.

De klachtencommissie kan deze klacht beoordelen op basis van artikel 10:3 van de Wvggz en het Klachtenreglement klachten Wvggz van de Regionale Klachtencommissie (Klachtenreglement).

Beoordeling van de klacht

Beperking bewegingsvrijheid

Klager klaagt over de beslissing van verweerder van 8 mei 2023 om zijn bewegingsvrijheid te beperken (artikel 9:9 lid 2 Wvggz), door hem alleen toestemming te geven zich begeleid door de kliniek te bewegen (fase 1). Nadat klager op 17 mei 2023 een herstelgesprek heeft gevoerd met de sociotherapeut (ST) is de beperking opgeheven en kreeg klager weer toestemming om zich onbegeleid in de kliniek te bewegen (fase 3).

Beperking van de bewegingsvrijheid is verplichte zorg als bedoeld in de Wvggz. Artikel 3:3 Wvggz bepaalt dat verplichte zorg alleen als *uiterste middel* kan worden verleend als:

- a. er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg zijn;
- b. er geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn (subsidiariteit);
- c. het verlenen van verplichte zorg in verhouding staat tot het doel daarvan (proportionaliteit);
- d. redelijk te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is (doelmatigheid).

Volgens artikel 9:9 lid 2 Wvggz mag de bewegingsvrijheid alleen worden beperkt als dit nodig is voor het voorkomen van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de kliniek, of om strafbare feiten te

voorkomen. Uit de uitleg van verweerder begrijpt de klachtencommissie dat vooral het doel van veiligheid in de kliniek aan de orde was.

Verweerder heeft de beperking opgelegd met het oog op de veiligheid van medewerkers in de kliniek, met name de ST met wie klager nog een herstelgesprek moest voeren naar aanleiding van een incident op 16 februari 2023. Klager gaf eerst aan dat hij bereid was in gesprek te gaan, maar trok die bereidheid op 8 mei 2023 in. Daarop heeft verweerder de beperking opgelegd.

De klachtencommissie vindt dat verweerder niet goed heeft onderbouwd waarom beperking van de bewegingsvrijheid nodig was met het oog op de veiligheid in de kliniek. Klager had de betrokken ST al in goede sfeer gesproken aan de telefoon en in de kliniek. Hij garandeerde diens veiligheid; op de zitting heeft verweerder erkend dat zijn behandelaren van deze garantie van klager op aan kunnen, en dat er dus geen veiligheidsrisico was als klager zich onbegeleid door de kliniek zou bewegen. De klachtencommissie vindt de beperking daarmee niet doelmatig.

De klachtencommissie ziet met verweerder het belang in van het herstelgesprek, voor klager en de ST. Maar verweerder heeft op de zitting erkend dat dit gesprek al veel eerder gevoerd had kunnen worden toen klager daar nog toe bereid was, namelijk toen klager bij de andere zorginstelling verbleef (tussen 3 maart en 20 april 2023). Dan had deze beperking van de bewegingsvrijheid voorkomen kunnen worden. De beperking is dus niet opgelegd als uiterste middel; er waren nog vrijwillige, minder bezwarende mogelijkheden met hetzelfde effect. De klachtencommissie vindt de beperking ook niet proportioneel; klager is negen dagen beperkt geweest in zijn bewegingsvrijheid, wat niet in verhouding is met het afwezige risico voor de veiligheid in de kliniek waar de beperking op gericht was.

De klachtencommissie verklaart de klacht over de beperking van de bewegingsvrijheid daarom **gegrond**.

Inzien sms'jes

Klager klaagt dat ST'ers bij een telefooncontrole sms-berichten van zijn advocaat hebben gelezen en hebben gedreigd met het innemen van zijn telefoon bij het niet laten inzien. Klager ziet dit als onderzoek van poststukken. Dat mag volgens artikel 8:14 lid 1 onder c Wvvgz alleen:

- waar de persoon om wie het gaat bij is,
- met een schriftelijke beslissing van de zorgverantwoordelijke,
- met een gegrond vermoeden van aanwezigheid in de kliniek van voorwerpen die iemand niet in zijn bezit mag hebben of die ernstig nadeel veroorzaken,
- om een noodsituatie te voorkomen.

De klachtencommissie overweegt dat klager de opnameovereenkomst voor de speciale afdeling van de zorginstelling heeft ondertekend, waarin staat: 'Patiënt werkt mee aan de hierna te noemen controles en eisen en accepteert de beperkingen die daaruit voort kunnen vloeien. Dit houdt in dat (...) postverkeer, telefoonverkeer, internetverkeer, telefoonbezit- en gebruik en computerbezit- en gebruik (...) van patiënt beperkt en gecontroleerd kan worden.' Ook heeft klager een behandelaanvraag voor de telefoon ondertekend, met de voorwaarden: 'alleen bellen conform bellijst, controleerbaar opstellen, niet wissen van berichten/belgeschiedenis + inzage Lebara-account'. De klachtencommissie oordeelt dat klager daarmee akkoord is gegaan met controle van zijn telefoon.

Volgens verweerder is het inzien van sms-berichten (waaronder van zijn advocaat) met klagers instemming gebeurd; hij bood zelf aan om de berichten te laten lezen en het nummer te bellen. Zij baseert zich op de rapportage en verklaringen van de ST'ers die de controle hebben gedaan. Volgens

klager werd hij verplicht de sms'jes te laten lezen en het nummer te bellen, onder dreiging met inname van zijn telefoon. De klachtencommissie vindt dat klager onvoldoende heeft onderbouwd dat het inzien van de sms'jes tegen zijn wil gebeurde.

Daarom verklaart de klachtencommissie de klacht over het inzien van sms'jes van klagers advocaat **ongegrond**.

Inzage poststukken met inloggegevens telefoonprovider

Klager klaagt dat zijn behandelaars met de inloggegevens van zijn telefoonprovider (Lebara-account) poststukken kan inzien zonder dat hij erbij is. De klachtencommissie overweegt dat klager hiermee akkoord is gegaan door het tekenen van de opnameovereenkomst en de behandelaanvraag voor de telefoon, met de hiervoor genoemde voorwaarden, waaronder het geven van inzage in zijn Lebara-account. De klachtencommissie vindt het daarbij belangrijk dat klagers behandelaars met deze inloggegevens geen berichten kunnen lezen; zij kunnen alleen zien met welke nummers klager bel- of sms-contact heeft gehad. Klager krijgt een e-mailmelding elke keer dat de inloggegevens worden gebruikt. Niemand kan dus in klagers Lebara-account kijken zonder dat hij dit te weten komt.

De klachtencommissie verklaart de klacht over het inzien van poststukken buiten klagers aanwezigheid met de inloggegevens van zijn telefoonprovider **ongegrond**.

Beslissing

De klachtencommissie:

- verklaart de klacht over de beperking van klagers bewegingsvrijheid **gegrond**;
- verklaart de klacht over het inzien van sms'jes van klagers advocaat **ongegrond**;
- verklaart de klacht over het inzien van poststukken buiten klagers aanwezigheid met de inloggegevens van zijn telefoonprovider **ongegrond**.

Verzoek om schadevergoeding

Klager heeft de klachtencommissie bij zijn klacht verzocht om schadevergoeding. De klachtencommissie zal in een afzonderlijke beslissing het verzoek om schadevergoeding beoordelen en moet, voordat zij beslist over het toekennen van schadevergoeding, de zorgaanbieder horen. Zij geeft klager de gelegenheid om de schade die hij heeft geleden schriftelijk toe te lichten. Zij ontvangt klagers schriftelijke toelichting graag uiterlijk een week na verzending van deze schriftelijke beslissing.

De klachtencommissie zal na ontvangst van klagers schriftelijke toelichting en voordat zij een beslissing neemt over het toekennen van schadevergoeding, de zorgaanbieder een week de gelegenheid bieden om zijn zienswijze op het schadevergoedingsverzoek kenbaar te maken.

Beroepsmogelijkheid

Klager, zijn vertegenwoordiger en de zorgaanbieder kunnen een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland voor een beslissing over de klacht. Dit kan binnen zes weken na de dag waarop de beslissing is meegedeeld (artikel 10:7 Wvvgz).

De beslissing is genomen op 1 juni 2023 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer J. Buddingh en mevrouw A. Wolsink, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, mevrouw mr. T. Floor. De beslissing is op 2 juni 2023 telefonisch aan klager en verweerder meegedeeld. Op 2 juni 2023 is een verkorte beslissing verstuurd.

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 12 juni 2023 verstuurd aan klager, pvp, verweerders, directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.